

ВОЛИНСЬКІ ЄПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину помісну Українську
православну церкву!

Часопис Волинської єпархії
Православної церкви України

№ 9 (202), вересень 2021 р.

Духовенство єпархії на чолі з митрополитом Луцьким і Волинським Михаїлом ушанувало луцьких князів, похованих у Федорівському монастирі Києва. Докладніше про подію – на с. 5

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

25 вересня – перенесення мощей праведного Симеона Верхотурського

Святий Симеон вів життя жеврака, часто видаючи себе за юродивого, за що терпів від людей знущання. Насправді ж преподобний походив із заможної дворянської родини, але приховував це. Праведник зрікся матеріального благополуччя і поселився в Сибіру, де проповідував Слово Боже серед тубільців.

Подвижник багато мандрував, але най-

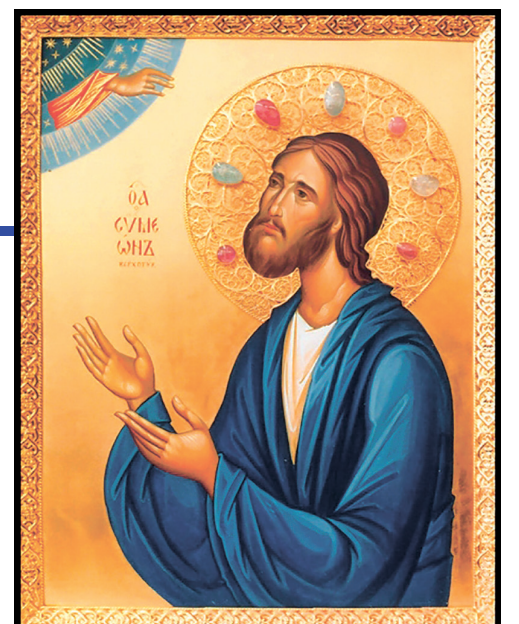
частіше жив на цвинтарі села Меркушино недалеко від міста Верхотур (Пермський край). Молитву поєднував із подвигом стояння на камені в дрімучій тайзі. У десяти верстах від села на березі річки Тури мав місце, де ловив рибу, але рівно стільки, скільки було потрібно йому для денного прожитку.

Преставився Симеон у 1642 році, коли йому було 35 літ. Його поховали на тому ж кладовищі при храмі Архистратига Михаїла. У 1692 році, через пів століття після кончини, жителі села чудесним чином знайшли

нетлінне тіло праведника, ім'я якого й забули. Незабаром після молитви біля мощей стали відбуватися численні зцілення. Він нерідко приходив у сни хворим і зцілював їх, надоумлював жертв пияцтва і всіляких спокус.

25 вересня 1704 року з благословення митрополита Тобольського Філофея останки святого перенесено у Верхотурський Миколаївський монастир.

Пам'ять угодника святкується також 18 грудня, у день прославлення 1694 року.

Наша газета – у Вашу скриньку чи на монітор

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – корисний засіб у духовному житті православного християнина. Щоб ця релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її в будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – 91241.

Ця ж газета в електронному вигляді, архів її основних публікацій, радіопередач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslavivolyani.org.ua

ХРОНІКА

Викладачі ВПБА підвищують кваліфікацію

У рамках співпраці з Волоською академією (Греція) 19–24 липня проведено літню школу з міжнародного стажування викладачів Волинської православної богословської академії, українських теологів.

За повідомленням сайту *vpba.org*, учасниками зустрічі були: ректор протоієрей Володимир Вакін, викладачі протоієрей Владислав Фультес, Петро Стеблина, Микола Зінкевич, священники Корнелій Хрущ, Олександр Хорошко, ієромонах Димитрій (Франків) та студент Микола Кухарук, а також педагоги Київської православної богословської академії, Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича, зарубіжні науковці, зокрема, представники Вселенського Патріарха, з Афінського університету, Української православної семінарії США.

У заході, який пройшов удруге, кожен мав можливість виступити з доповіддю. Потому проводилися дискусії. Учасники ділилися досвідом, запровадженням у Греції, Америці та Україні.

Обговорювалися, зокрема, теологічні питання, про церковний календар, про сповідь, причастя, життя церкви під час пандемії, екуменічні рухи тощо. Волоська академія запропонувала сертифіковану освітню програму, що охоплює широкий спектр богословських, канонічних, літургічних та біоетичних проблем.

Цей заклад відомий як дослідницький центр, який запроваджує інноваційні підходи у світовій теологічній освіті.

Із 30 червня до 14 липня 2019 р. у Волоській академії – одному з флагманів сучасної православної освіти – проведено літню школу для духовенства і мирян-богословів Православної церкви України. Делегацію очолив ректор ВПБА о. Володимир Вакін.

У Волосі знаходиться кафедра Димитріадської й Алміроської митрополії Елладської православної церкви. Волос – портове місто на узбережжі Егейського моря.

Душпастир благословив випускників військової кафедри ЛНТУ

З нагоди чергового випуску курсантів кафедри військової підготовки Луцького національного технічного університету капелан, настоятель каплиці Мученика Віктора цього вишу священник Корнелій Хрущ 24 липня привітав їх зі святом.

Перед початком дійства о. Корнелій прочитав молитву та окропив випускників освяченою водою.

Потому відбулися урочистості, під час яких 43 курсанти склали присягу на вірність українському народові.

Священник підтримав спільноту АА

Протоієрей Петро Стеблина, настоятель парафії Святителя Феодосія Чернігівського в Луцьку, відвідав форум «32-га річниця спільноти Анонімних алкоголіків в м. Луцьк».

Під час урочистостей, які відбулися 24 липня у готелі «Профспілковий», душпастир прочитав молитву та привітав учасників спільноти з річницею їх діяльності.

Отець Петро також періодично працює із нарко-, ігро-, алкозалежними та надає їм духовну підтримку.

Торжество Володимира й День хрещення Русі-України

Капелани, інше духовенство й вірні нашої єпархії взяли участь у загальноцерковних богослужіннях, які проходили 27–28 липня в Києві з нагоди дня рівноапостольного князя Володимира та чергової річниці хрещення Русі-України.

Митрополит Луцький і Волинський Михайл молився під час всенічної, Божественної літургії у Михайлівському Золотоверхому монастирі та молебню перед пам'ятником Володимиру. Ці відправи відбулися під проводом Митрополита Київського і всієї України Епіфанія.

Докладніше – на сайті *pomisna.info*.

— З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ —

26 вересня – чотирнадцята неділя після П'ятдесятниці

Мудрість притчі про весільний бенкет, яка читається того дня у храмах, очевидна. Але кожен слухач по-різному оцінює її зміст. Інколи світогляд споживача сягає не вище проблемами організованої гостини, де виявляється багато вільних місць. Гроші і затрати на святковий стіл у першу чергу ображають господаря не увагою покликаних на свято. Крилату фразу «багато бо покликаних, але вибраних мало» (Мф. 22:14) усвідомлюють не сповна її глибокого змісту.

В побутових умовах дійсно не завжди кожному гостеві випадає з'явитися у точно зазначений час до святкового столу. Але в даному випадку весільна гостина не є тимчасовою. Щедрий стіл буде і завтра, і через місяць... Тобто кожен із нас є постійно бажаним гостем на святі Творця. Він чекає нас кожної миті в будь-яку пору доби.

Завдяки притчі про весільний бенкет Ісус розповідає про природу створеного Богом утесвіту й особливе призначення людини в ньому. В основі Господнього погляду на світ стоїть ідея Царства Небесного.

Очевидно, нам легше сприймати уривок про те, що Бог утре кожну сльозу (Одр. 21:4), ніж попередження про суд, плач та скрегіт зубів. Проте притча Ісуса, яку Він розповідає в останні дні Свого служіння, після акції в храмі (Мф. 21:12–17) та притчі про злочинних виноградарів (21:33–46), вказує, що існує й інша реальність, яка зумовлюється рішеннями та ставленням людей.

Усевишній кличе до Свого Царства багатьох і різних. Ті гості, котрі мають «важливу причину» для відмови, живуть іншим життям – поклоняються скарбам земним і тілесним. Вони не усвідомлюють цінності Царства Небесного. Їх кличуть до істини, а вони її «не розуміють».

Інші ж гості, котрих привели на гостину, нібито і не проти причаститися дарами, але не здатні сприймати їх суті. Вони не готові до святості не тільки зовнішнім виглядом, а й усім своїм єством. Тому і проявляється гнів Господній до таких «гостей»: «Зв'яжіть йому ноги й руки та й киньте геть у темря-

Молитовно вшанували Леся Українку

З нагоди 108-ї річниці упокоєння видатної поетеси духовенство з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла 1 серпня відправило заупокійні служби.

В обласному центрі на Театральному майдані перед пам'ятником літію очолив староста кафедрального собору Святої Трійці протоієрей Володимир Подолець. У слові душпастир зазначив, що Леся Українка з родиною служили Богові через служіння своєму народові. У заході також взяли участь представники влади, обласної організації Національної спілки письменників України, небайдужі лучани.

А в с. Колодяжне Ковельського районного деканату, де письменниця проживала дитячі та юнацькі роки, відбувся III етнофестиваль «На гостини до Лесі». Настоятель місцевого храму Святителя Миколая Чудотворця протоієрей Іван Оринчак відслужив панахиду за родину Косачів у цьому Божому домі. Опісля в літературно-меморіальному музеї славетної землячки прочитав власні вірші (о. Іван – член Волинського осередку Спілки християнських письменників України).

Лариса Петрівна Косач-Квітка померла 1 серпня 1913 р. в м. Сурамі (Грузія).

Священнослужителі кафедрального собору Святої Трійці під час візиту до Києва 22 серпня помолилися за нашу крайку.

Цьогоріч Лесі Українці виповнилося 150 років від дня народження. Тож панотці, перебуваючи в столиці з нагоди спільного богослужіння зі Вселенським Патріархом Варфоломієм, відвідали її могилу на Байковому кладовищі. Заупокійну літію очолив декан протоієрей Микола Нецькар. Із ним молилися інші душпастирі та студенти

ву кромішню! Там буде плач і скрегіт зубів» (Мф. 22:13).

Що ж, це справедливо, бо багато людей, присутніх у храмах, одягнені навіть у святкове вбрання і, читаючи молитов, діють за межами Божого дому далеко не по-Божому. Господь не може допустити таких до участі в святкуванні на честь Свого Сина, бо вони не бажать змінюватися...

У цій притчі Ісус використовує символи: весільний одяг – це любов, справедливість, милість і святість Царства Божого. Якщо ви відмовляєтеся від такого вбрання, значить вам не місце на бенкеті.

Христос часто говорив проповіді мовою різних історій, щоб ті, котрі слухали Його, могли краще зрозуміти Божественне вчення. Царство Боже подібне до весілля, до великого торжества.

Притчу про весільну гостину Ісус закінчує словами: «Багато бо покликаних, але вибраних мало». Ними Спаситель хоче донести важливу вістку, що всі ми покликані, запрошені Богом до вічного щастя. Це запрошення Небесний Отець дає кожному з нас, даруючи нам насамперед життя і безсмертну душу.

Другим знаком, який potwierджує це запрошення, є хрещення, особисте прийняття цього запрошення до вічного щастя з Богом. А вже від людини залежить, чи вона використає його, чи виконає умови, щоб стати учасником вічного раювання. Вибір такого життя відбувається не лише у хвилині смерті, а під час усього земного буття через добре виконання всіх наших обов'язків у душі віри і любові.

Віталій КЛИМЧУК

Волинської православної богословської академії.

Лариса Петрівна народилася 25 лютого 1871 р. в м. Новограді-Волинському. Дитинство і юність провела на Волині.

Єпархіальний видавничий відділ «Ключі» випустив збірник вибраного Лесі Українки «Що дасть нам силу?», який складають її переклади Святого Письма та твори на духовну тематику.

ВПБА: вступну кампанію завершено/розпочато

Волинська православна богословська академія 2 серпня розпочала «нову хвилю» прийому абітурієнтів на навчання за спеціальністю «Богослов'я».

За повідомленням сайту *vpba.edu*, в духовному виші вже відбулися вступні іспити. Але хто не зміг з певних причин цього зробити до 23 липня, проте має бажання навчатися, – може ще подати заяву.

Докладнішу інформацію щодо вступної кампанії можна одержати на зазначеному сайті.

Священник розповів про виховання дітей у Бозі

4 серпня в черговому випуску телепередачі «Духовна абетка» настоятель луцького храму Великомучениці Катерини, інспектор з питань місійної діяльності єпархії протоієрей Юрій Близнюк розповів про місце дитини у храмі.

Тож інтернет-видання *volynpost.com* услід за передачею опублікувало статтю, звернувши увагу на те, коли приводити малят до Божого дому. «Дитину починати приводити до церкви потрібно якомога раніше, – запевняє о. Юрій. – Охрестили – і дитина входить разом зі своїми батьками у християнське життя. У першу чергу це виховання у сім'ї. Ну і, звичайно, батьки змалечку водять дити-

ну до церкви, виробляючи в неї навичку. Дитина ще несвідома, маленька, але перебуває в певній духовній атмосфері. І волею-неволею це з віком дає свої позитивні плоди, – пояснює панотець. – І чим раніше сім'я це починає робити, тим швидше дитина адаптовуватиметься у храмі. Коли ж роблять це дуже рідко, то, звичайно, нове місце, нові люди насторожують і лякають», – каже душпастир.

Передача «Духовна абетка» виходить щосереди на «12 каналі» з повторами.

Капелани відвідали каплицю-пантеон на Тернопільщині

Військові священники з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла 6–7 серпня побували на молитовному заході в с. Лішня Кременецького району.

Разом із представниками ГО «Члени родин загиблих в АТО „Надія“» вони долучилися до всеукраїнського богомілля сімей воїнів, полеглих на Донбасі.

Як розповів головний військовий капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак, на запрошення протоієрея Андрія Любуна із сусідньої єпархії панотці звершили паломництво, яке об'єднувало родини військовослужбовців із різних куточків України в молитві, розраді, підтримці.

6 серпня наші капелани поспілкувалися з родичами загиблих. 7 серпня, на Успіння праведної Анни, душпастирі, відслуживши водосвятний молебен, взяли участь у Божественній літургії, опісля – в освяченні фундаменту для розширення храму.

Каплиця-пантеон у Лішні – єдина в Україні, де розміщено гранітні плити із прізвищами загиблих на Донбасі бійців з кожної області. Нещодавно встановлено ще дві.

Щороку в серпні тут відбувається Всеукраїнська проща родин загиблих на Донбасі героїв. Цьогоріч у ній взяли участь понад двісті богомольців із 13-ти областей.

2013 р. на основі каплиці-пантеону в селі почали будувати перший храм у пам'ять про загиблих у російсько-українській війні.

Архіпастир: життя за його реаліями чи за Євангелієм?

Під час чергової проповіді митрополит Луцький і Волинський Михайл поставив запитання: як жити християнину? Адже стикаємося з багатьма викликами, котрі суперечать євангельському вченню.

Після Божественної літургії в кафедральному соборі Святої Трійці 8 серпня, у неділю 7-му після П'ятдесятниці, владика зазначив: сьогодення створює нам багато обставин, у яких ми не завжди вчиняємо так, як написано у Святому Письмі. Наприклад, обманюємо і думаємо, що це на краще. Але ж християнин не повинен так учиняти! Тому постійно стоїмо перед вибором: реалії життя чи євангельські істини.

У суспільстві відбувається підміна понять. Щоб уникнути цього, ми повинні повернутися до таких чеснот як правдість і благородство, радить митрополит.

У храмах помолилися

за відвернення стихійних нещасть

Після Божественної літургії в кафедральному соборі Святої Трійці 8 серпня митрополит Луцький і Волинський Михайл відслужив молебен за відвернення стихійних лих.

Останнім часом ЗМІ повідомляли про вирування пожеж, повеней, буревіїв, інших руйнівних сил природи, як в Україні, так і за кордоном. Тож напередодні архіпастир закликав молитися, «щоб Господь допоміг зберегтися нам від усякого лиха, біди і напасті», та благословив настоятелям храмів провести молебен.

Читати молитву за відвернення стихійних нещасть, що є у великому молитовнику, можна самому вдома і в інші дні:

О Всемогутній Творче і Господи, Небесний Владико, Який усім світом управляєш і в Своїй правіці всю вла-

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2

ду тримаєш, будь до нас милостивим. Прихилися до молитви нашої щирої й охорони нас, Боже, від усілякого зла та нещастя. Охорони, Всеблагий, наші здобутки: і наші будинки, і наше майно, і господарство, і нас самих від вогню всезнищуючого. Охорони наш народ український від голоду страшного й від пошестї та мору великого. Охорони ниви й луки наші, Господи, від граду, бурї несподіваної, від зливи й повені і від посухи всеруйнівної. Дай нам, Господи Милосердний, нехай збережуться від цих стихій наші будинки й наше майно, і все наше господарство, і самі ми неушкодженими. Нехай не забракне нам хліба святого для людей і корму для худоби, нехай не загинемо смертю страшною в хворобах заразливих. Нехай ниви, городи й луки наші красуються багатим урожаєм у добру весну, спокійне літо й гарну осінь, щоб могли ми в здоров'ї та спокої жити, працювати й плоди своєї праці збирати, Тебе, Небесного Владику, прославляти й Тобі єдиному поклонятися на віки вічні. Амінь.

Рованці: владика Михайл відвідав громаду

Митрополит Луцький і Волинський 9 серпня очолив Божественну літургію в храмі Великомученика й цілителя Пантелеймона цього села Луцького районного деканату з нагоди престольного празника.

У слові, привітавши зі святом, архієрей зазначив, що «перебуваючи на землі, важливо відчувати щасливість свого буття. Адже щастя – це піднесений стан душі на певному проміжку часу». До щастя ми відносимо і здоров'я. Причиною смерті є гріх. А гріх – це спотворена духовна і фізична природа самої людини. Людина, що призначена для вічності, стає смертною. Тоді що означає проміжок між початком і кінцем? Має бути поступове підвищення по сходинках угору. Тож розмірковуючи над цим, архіпастир нагадав, що від грішної душі хворіє тіло. Іноді людина народжується не схожою на інших: це можуть бути як генії, так і неповносправні. Причиною цього, в першу чергу, є середовище, в якому людина перебуває, і що виходить з неї.

Сьогодні віряни прийшли привітати свого святого покровителя – Пантелеймона цілителя. А вітаючи, щось попросити і для себе. Це і є діалог зі святим. «Зі святим пов'яжеш своє життя – і сам святим станеш», – укотре наголосив владика. Якщо ми спілкуємося зі свяtimi, то вони, відповідно, спілкуються з нами. В образі цього та інших угодників Господь посилає нам лікарів для uzдоровлення. Але найважливіше, щоб ми самі були лікарями душ і тіл наших. На завершення владика закликав, щоб ми намагалися жити в святості. Адже це є сутність нашого буття.

Разом із високопреосвященним молилися: районний декан протоієрей Володимир Присяжнюк, настоятель протоієрей Сергій Коць, інше духовенство міського і районного благочин'я, а також голова Боратинської ОТГ Сергій Яручик.

Після літургії душпастирі відслужили заупокійну літію на могилі колишнього настоятеля священника Петра Огибовського.

Благословенними грамотами архієрей нагородив активних парафіян.

Цегляний Божий дім у Рованцях має унікальну історію. Його збудовано 1900 р.; раніше були дерев'яні, що, як оповідають, згоряли від блискавки.

Із даних, що є у розпорядженні краєзнавців, перший храм Великомученика Пантелеймона стояв на Церковній гірці, що в центрі Гнідавського передмістя (вул. Потебні). Дата будівництва невідома (за віднайденими деталями – ймовірно, XII–XIII ст.). Окремо розміщувалася дзвіниця із п'ятьма дзвонами: три з них виготовлено 1651 р., четвертий – найбільший

ОФІЦІЙНО
РІШЕННЯ СВЯЩЕННОГО СИНОДУ

Митрополит Луцький і Волинський Михайл взяв участь у черговому засіданні Священного синоду, яке відбулося 27 липня в Митрополичому домі при Михайлівському Золотоверхому соборі.

Під час засідання під головуванням Митрополита Київського і всієї України Епіфанія ухвалено ряд рішень, повідомляє сайт *romisna.info*. Зокрема, за поданням синодальної календарної комісії встановили свято Собор святих цілителей, яке проводитиметься щорічно в найближчу неділю до днів пам'яті мучеників безсрібників Косми й Даміана (30 жовтня) та апостола і євангеліста Луки, лікаря (31 жовтня). Так наша церква переймає традицію Вселенського патріархату, який установив цей день «на відзначення людинолюбної та милосердної справи опіки хворими».

Синод затвердив уніфіковану редакцію перекладу Символу віри українською мовою синодальної богословсько-літургичної комісії:

«Вірую в Єдиного Бога Отця, Вседержителя, Творця неба і землі, всього видимого і невидимого. І в Єдиного Господа Ісуса Христа, Сина Божого, Єдинородного, що від Отця народився перше всіх віків; Світло від Світла, Бога істинного від Бога істинного, рожденного, несотвореного, єдиносущного з Отцем, що через Нього все сталося. Він для нас, людей, і ради нашого спасіння зійшов з небес, і воплотився від Духа Святого і Марії Діви, і став лю-

диною. І розп'ятий був за нас при Понтії Пилаті, і страждав, і був похований. І воскрес на третій день, за Писанням. І вознісся на небеса, і сидить праворуч Отця. І знову прийде у славі судити живих і мертвих, і Царству Його не буде кінця. І в Духа Святого, Господа Животворчого, що від Отця ісходить, що Йому з Отцем і Сином однакове поклоніння і однакова слава, що говорив через пророків. В Єдину, Святу, Соборну і Апостольську Церкву. Визнаю одне хрещення на відпущення гріхів. Чекаю воскресіння мертвих і життя майбутнього віку. Амінь».

Ця ж комісія підготувала новий чин подячного молебню в дні державних свят України. Синод дав благословення на його богослужбове використання, оскільки наявний у Требнику чин сформовано ще в часи Російської імперії, тому змістом він «лише частково задовольняє реальні молитовні потреби вірних» під час відзначення українських державних свят.

Іншим рішенням упорядковано поминання ієрархів за богослужінням. Керівний орган ПЦУ нагадав, що богослужбове поминання Предстоятеля церкви та єпархіального архієрея є обов'язком кліру, яке вказує на визнання канонічної влади та свідчить про церковну єдність.

Детальніше з цими та іншими ухвалами Священного синоду можна ознайомитися на сайті *romisna.info*.

Оксана КАРНКОВСЬКА

до цієї роботи на запрошення профільного управління ОДА.

Перший Спас у кафедральному соборі

14 серпня, в день Винесення чесних древ животворчого хреста Господнього і вшанування мучеників Маккавеїв, у храмах єпархії відбулися святкові Богослужіння. Зокрема, у кафедральному соборі Святої Трійці урочищу відправу очолив митрополит Луцький і Волинський Михайл.

У проповіді архієрей нагадав про історичні аспекти християнства на Волині, закликав бути достойними дітьми рідної землі й завжди дякувати Богам за все.

А на завершення служби керуючий єпархією рясно окропив свяченою водою мирян та зілля, квіти, мак, мед, що вони принесли як подяку Господові за врожай.

Протягом дня на площі перед храмом душпастирі продовжили освячувати земні плоди.

Проповідь архієрея: «бризкають» – колорадських жуків

Про важливість усвідомлення символіки церковних обрядів говорив митрополит Михайл 15 серпня під час казання в неділю 8-му після П'ятдесятниці.

На завершення Божественної літургії в кафедральному Троїцькому соборі архіпастир зазначив: найчастіше під час свят ми, на жаль, приділяємо увагу обрядам, не розуміючи самої суті торжества. Ми зараз приходимо до храму освятити мак або яблука. «А що стоїть за цими обрядами?» – запитує високопреосвященний. Навіть сьогодні при-

ходять до храму із кошиками і просять «побризкати», а не освятити. «Бризкають колорадських жуків», – жартома каже архієрей.

Нам уже належить бути справжніми християнами, а не обрядодійниками, наголошує митрополит. Усвідомлюючи, чому ми йдемо до церкви, стаємо істинними християнами, які йдуть до Божого дому взяти благословіння й подякувати Господу. Адже освячення плодів земних – це наша дяка Творцеві за врожай.

Імпреза духовного живопису

В артгалереї «Луцьк» (корпус №1 міського Палацу культури, вул. Б. Хмельницького, 1) з 18 серпня діяла виставка полотен Володимира та Ярослава Жупанюків «Скарб нації» з нагоди 30-ї річниці Незалежності України.

Це батько й син, відомі на Волині художники. Орієнтуються на традиції класичного мистецтва, експериментуючи з різними виразовими засобами.

Володимир Григорович, лауреат обласної премії імені Йова Кондзелевича, – знаний майстер духовного мистецтва. Це не іконопис у прямому розумінні, це – релігійний живопис на іконографічні сюжети. Майстер переосмислив так звані ікони з життєм у картини-ікони із зображенням історичних подій.

Ярослав Володимирович – член Національної спілки художників України, нагороджений подякою Луцької міської ради.

На виставці представлено шістнадцять полотен – найкращі роботи різних років, написані олією, зокрема ікони та картини сакрального змісту. «Волинська Богоматір», «Боремельський хрест», «Ярмарок на Івана Богослова», «Пошана свят», «Свята Волинь», «Село Зимне» та інші твори Жупанюка-старшого вражають філігранністю й досконалим опрацюванням історичних джерел.

Цікаві й пейзажі батька та сина, особливі ті, на котрих зображено церковну архітектуру: «Святий Миколай Чудотворець», «Володимир Великий – князь Київський» тощо.

На заході побували представники влади, зокрема, перший заступник голови Волинської облради Юрій Поліщук, т. в. о. директора Волинського фахового коледжу культури і мистецтв ім. І. Стравинського Тарас Войтович, інші поціновувачі.

Виставку організував Департамент культури Луцької міської ради.

Що робити з іконою, якщо вона стала непотрібною?

Про образи та їх особливості розповідав настоятель луцької парафії Ікони «Всецариця» священник Дмитро Зінко 18 серпня в черговій телепередачі «Духовна абетка» на «12 каналі».

Слово «ікона» означає «зображення» чи «образ» у перекладі з грецької. Через освячену ікону ми отримуємо Божу благодать. Християни завжди стараються мати цю реліквію при собі, хоч маленьку паперову.

Душпастир багато років займається іконописом. Тож оповідав про його мистецтво, про канонічність написання, про матеріали й поєднання барв. Душпастир дав поради щодо розміщення ікон у храмі. Коли ми в молитві звертаємося до святині, то вшановуємо не папір і не фарби, а того, хто на ній зображений, наголосив панотець.

«Ікона – чи то вона із золотом, чи без золота, чи вона написана художником, чи надрукована, своєї суті не змінює», – стверджує о. Дмитро. Якщо ж із якоїсь причини (скажімо, втратила первинний вигляд) стає непотрібна, її краще віддати священникові, але ні в якому разі не викидати. Не ікона повинна заважати, а наші гріхи.

Нагадаємо, цей та інші випуски програми «Духовна абетка» можна переглянути на сайті *pravoslavivolyyni.org.ua*, у розділі «Відео».

Інформаційна служба єпархії

ПРОЧАНСЬКИЙ СПЛАВ ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Управління єпархії вперше організувало сходження річкою Стир від Берестечка до Жидичина, присвятивши його 30-річчю незалежності України.

Ця своєрідна тижнева проща проходила з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла та за участю облради. Учасників було близько 25.

Завгосп Управління єпархії Сергій Мазурик (організатор проекту) розповів, що сплав розпочався 19 серпня, в день Преображення Господнього, молебнем. На березі його відслужив настоятель берестечківського Свято-

Троїцького храму протоієрей Микола Качмар.

Пливли в три етапи: від Берестечка до Боремля, від Боремля до Вербаєва та від Вербаєва до Жидичина. Під час зупинок паломники молилися, зокрема й разом із місцевим духовенством.

У День Незалежності вже були, як планувалося, в Жидичині. Прочан урочисто зустріли та відслужили молебень у чоловічому монастирі Святителя Миколая Чудотворця. Відправу очолив декан монастирів єпархії архимандрит Константин (Марченко).

Ольга ВЕРЕМЧУК

ДУХОВНА ШКОЛА

ЯК ПРОЙШЛИ ПРАВОСЛАВНІ ТАБОРИ

Луцький районний деканат у с. Гаразджа влаштував дитячий табір «Острів». Його відвідав і благословив митрополит Михаїл 21 липня.

Архіпастир побажав весело і з користю для душі й тіла провести час, запам'ятати цікаві моменти нинішнього літа на все життя.

Відпочивали на території поза-міського закладу оздоровлення та відпочинку «Сонячний». Тут діти брали участь у різних естафетах, спортивних іграх, знайомилися з новими друзями, переглядали фільми тощо.

Опікувалось юнню духовенство благочиння. Душпастирі, зокрема, спілкувалися з молодими вірянами на духовні теми.

Прилуцькому храмі Воздвиження хреста Господнього 2–13 серпня діяв денний християнський табір «Ковчежець».

Як розповів настоятель грома-

ди протоієрей Василь Клочак, його вперше організували при парафійній недільній школі для вихованців 5–12 років.

Кожен день проходив цікаво й насичено. Розпочинали з уроку Закону Божого, який проводив душпастир. На заняттях учились молитися, спілкувалися про Заповіді, церкву, сім'ю, Україну. Про великомученика Пантелеймона розповідав настоятель церкви Воскресіння Господнього, що біля с. Гаразджа, священник Ярослав Черенюк.

Упродовж дня з дітьми молодшої і старшої груп працювали досвідчені педагоги. Під їх керівництвом вихованці переглядали християнські мультфільми, бавились у рухливі ігри, виготовляли іграшки, сувеніри. Вчилися рис характеру, без яких неможливо досягти гармонії між справжніми братами й сестрами во Христі. Також виконували вправи

на моторику, розвиток сміливості, вчилися надавати медичну допомогу, опановували перукарське мистецтво та багато іншого. А заняття із психологом були скеровані на духовне зростання дітей, формування справжніх цінностей.

У неділю, 8 серпня, таборами побували в с. Боголюби Луцького районного деканату. На запрошення настоятеля місцевого храму протоієрея Олександра Сенєва вони взяли участь у літургії. Опісля панотець розповідав історію Божого дому.

Багато цікавого довідалися і від краєзнавця й дослідника минувшини Волині Петра Троневи́ча на екскурсії Старим містом. А ще відвідували Центральний парк ім. Лесі Українки, ТРЦ «Промінь».

У переддень Винесення чесних древ хреста Господнього відбулося закриття табору. Вихованці приступили до сповіді та причастя.

СТРУМІВКА: ОСВЯЧЕНО БУДІВНИЦТВО ДУХОВНОГО ЦЕНТРУ

19 серпня, на Преображення Господнє, в цьому селі Луцького районного деканату митрополит Михаїл звершив чин освячення наріжного каменя духовного центру та заклав капсулу.

Як повідомив настоятель громади Всіх святих землі української протоієрей Михайло Янкевич, увечері владика очолив подячний молебень з нагоди 20-річчя освячення церкви, 20-річчя священничої хіротонії панотця та 20-річчя його служіння на цій парафії.

Із високопреосвященним служили: канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, декан Успенського округу протоієрей Андрій Мовчанюк, о. Михайло, інше духовенство луцьких міського та районного благочинь.

У слові архіпастир привітав присутніх зі святом та зазначив, що цей духовний центр має бути училищем

благочестя для позалітургійного спілкування. Дуже приємно освячувати недільні школи. На жаль, тепер люди стали менше бесідувати віч-на-віч, а надають перевагу мережевому зв'язку. Тож владика побажав, щоб у цьому приміщенні звучало слово Боже і було живе єднання православних християн із Живим Богом, а вайфай використовувався лише як технічний засіб в екстрених випадках.

Орденом «За церковні заслуги» владика відзначив душпастиря-ювіляра.

У двоповерховому духовному центрі проводитимуть заняття недільної школи, молодіжного братства, лекції на духовні теми для парафіян, різні гуртки і майстер-класи.

Оксана КАРНКОВСЬКА

ЗВ'ЯЗОК ЧАСІВ

ВОЛИНЯНИ ПОМОЛИЛИСЯ ЗА ЛУЦЬКИХ КНЯЗІВ

22 серпня під час поїздки до Києва з нагоди візиту Вселенського Патріарха духовенство та миряни єпархії вшанували луцьких князів, похованих у Федорівському монастирі. Очолив заупокійну літню митрополит Луцький і Волинський Михайл.

Свято-Феодорівський монастир, нині зруйнований, споруджено сином Володимира Мономаха Мстиславом при церкві на честь св. Феодора Тирона, яку він закрив у 1129 році. (У літописі не йдеться про закладення обителі одночасно із храмом, але відомо, що в 1146-му вона вже існувала.)

Крім самого засновника, тут поховано ще сімох князів, три з яких правили на Волині в період роздробленості Київської Русі: Володимира Мстиславича, Ярослава Ізяславича та Ізяслава Ярославича.

Ольга ВЕРЕМЧУК

ЮВІЛЕЙ ВІДНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОСТІ

19 серпня до 30-ї річниці проголошення незалежності України відбулось урочисте засідання сьомої сесії обласної ради, у якому взяв участь митрополит Михайл.

У виступі високопреосвященний поділився міркуваннями про роль і місце Волині в бутті нашої нації.

Прапора, вручив стяг, який відображає ідею, що Україна є центром Європи.

Урочисті заходи з нагоди Дня Державного Прапора України 23 серпня відбулися в деканатах єпархії.

Зокрема, у Луцьку святкування розпочалося на Київському майдані підняттям найвищого в області знамена перед будинком облдержадміністрації та обряди. До церемонії долучилися митрополит Михайл, головний військовий капелан протоієрей Михайло Бучак, інші священнослужителі різних конфесій, представники влади та небайдужі лучани.

Урочисто замайорили прапори України та Євросоюзу і біла духовної консисторії.

Духovenство єпархії провело богослужіння до Дня Незалежності України. Священнослужителі організовували або долучалися до заходів з нагоди ювілею.

24 серпня з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла у храмах єпархії відправили молебні за нашу Батьківщину, в яких взяли участь представники влади, багато інших мирян.

У кафедральному соборі Святої Трійці його очолив віцеканцлер і головний капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний. У проповіді він зазначив: щоб побудувати міцну державу, ми повинні насамперед бути незалежними від гріха, зокрема, гріха корупції.

На Театральному майдані перед фотостендом загиблих за Незалежність, високопреосвященний Михайл разом із військовими капеланами помолилися за спокій їхніх душ. Владика наголосив, що

це не просто фотостенд, а загиблі воїни, які споглядають у вічі. Найдорогоцінніше, що у них було, – своє життя – вони віддали за Україну. «Шануймо їх у наших молитвах», – закликав митрополит.

Військові капелани взяли участь в оригінальному проєкті, який ініціювала в/ч 1141 Нацгвардії України й про який повідомила на своїй сторінці у фейсбуці. Створено й поширено в мережі відео, на якому душпастирі воїнів виконують духовний гімн «Боже великий, єдиний» у супроводі духового оркестру гвардійців.

Учасниками проєкту, що проходив за сприяння нашого владики, зокрема, були: о. Михайло Бучак, луцький районний декан протоієрей Володимир Присяжнюк, благочинний Успенського округу цього ж деканату протоієрей Андрій Мовчанюк.

За повідомленням капелана в/ч 1141 протоієрея Сергія Лівончука, військові священники Волині радо підтримали ідею спільної молитви за Україну. Кожен з нас щодня у зверненні до Бога просить настання миру та повернення воїнів живими у свої домівки. «Переконаний, така молитва не просто об'єднає, а додає сили і віри у перемогу», – зазначив панотець.

Також нацгвардійці взяли участь у Марші захисників від Меморіального комплексу «Вічна слава» до Театрального майдану.

А в переддень Державного Прапора о. Сергій розгорнув пам'ятне знамено, подароване йому бійцями, що воювали на Сході.

Митрополит Луцький і Волинський Михайл привітав українців із 30-ю річницею відновлення Незалежності. У поздорованні, зокрема, йдеться:

Україна завжди була щедрою, багатою і доброю країною. Тож нехай у своїй державі ми не розгубимо спадщину своїх предків та примножимо наші таланти й досягнення. У світовій спільноті ми гідно будемо нести звання українців.

Архіпастир бажає кожному українцеві благополуччя, родинного щастя, міцного здоров'я, мирного неба, сил і впевненості у світлому майбутньому Вітчизни.

Щиро вітає народних депутатів від Волині: Ігоря Палицю, Степана Івахіва, Ірину Констанкевич, Ігоря Гузя, В'ячеслава Рубльова, Валерія Стернійчука, а також голову Волинської обласної державної адміністрації Юрія Погуляйка, голову Волинської обласної ради Григорія Недопада і весь депутатський корпус, луцького міського голову Ігоря Поліщука, голів районних державних адміністрацій, міських рад, голів об'єднаних територіальних громад і сільських старост із найбільшим державним святом. Молитовно бажає мудрості, єдності й відданого служіння своєму народові.

СВЯЩЕННИЧИЙ ШЛЯХ

Сільце: АРХІЄРЕЙ ПРИВІТАВ НАСТОЯТЕЛЯ З ЮВІЛЕЄМ

У цьому селі Горохівського деканату побував митрополит Луцький і Волинський Михайл з нагоди 30-ліття висвяти настоятеля парафії протоієрея Петра Кравчука.

Владика правив Божественну літургію у храмі Преподобного Симеона Стовпника 25 липня, в неділю 5-ту після П'ятдесятниці. Крім о. Петра, з ним, зокрема, молилися декан протоієрей Андрій Сидор та інше духовенство.

Вітаючи настоятеля з ювілеєм, високопреосвященний нагородив його церковною відзнакою, активним парафіянам вручено благословенні грамоти.

У слові архіпастир мовив про велику церковну спільноту – християнську

родину. «Коли говоримо про церкву, часто згадуємо саму будівлю: стіни, купол, а не єпископа і вірян. Саме ця спільнота є церквою, тобто зібрання віруючих людей. Там, де вони збираються разом, місце освячене й особливе. Перші християни про церкву колись говорили по-тайки, але частіше зображали її у вигляді риби. (Якщо скласти разом перші букви слів грецького виразу «Ісус Христос – Син Божий, Спаситель», то вийде «іхтус», по-нашому «риба». – Прим. ред.) Храм – це загальна назва культових споруд, де люди разом збираються для молитви. Святе місце увінчує хрест як символ перемоги».

Владика далі розповідав, чим церкви

відрізняються між собою, про особливий контакт душпастиря і мирян. Навчав, як ставитися до священників, до батьків. А на завершення побажав здоров'я та один одному говорити компліменти й хороші слова.

Нагадаємо, 2019 р. ця громада разом із душпастирем вирішила вийти з Московського патріархату й увійшла в Православну церкву України.

Як повідомив о. Петро, Божий дім у Сільці збудовано 1884 року, він є пам'яткою архітектури місцевого значення. Церква тризрубна, має прибудовану ризницю та дерев'яну двоярусну дзвіницю. Розміщена неподалік траси Луцьк–Львів.

НАШІ ВІРЯНИ

ВІТАЛІЮ КЛІМЧУКОВІ – 60

Митрополит Луцький і Волинський Михайл 23 серпня привітав із ювілеєм головного редактора газети «Волинські єпархіяльні відомості».

З цієї нагоди владика вручив йому відзнаку «За церковні заслуги», а голова інформаційно-видавничого центру єпархії протоієрей Віталій Собко відслужив подячний молебен у соборі Святої Трійці.

Віталій Платонович народився 23 серпня 1961 р. в с. Хорлупи на Ківереччині. Закінчивши Рівненський інститут культури, здобув фах режисера. Працював у Волинському театрі ляльок, обласному Центрі народної творчості та культосвітньої роботи, на Волинському телебаченні, у редакції газети «Сім'я і дім». Автор багатьох статей, книг, фільмів. Член Спілки журналістів України, Гільдії кінорежисерів. У «Волинських єпархіяльних відомостях» працює з січня 2012 р.

Оксана КАРНКОВСЬКА

ЩО ПОТРІБНО ПРОСИТИ У БОГА

«І Я вам кажу: просіть – і буде вам дано, шукайте – і знайдете, стукайте – і відчинять вам! Бо кожен, хто просить, – одержує, хто шукає – знаходить, а тому, хто стукає, – відчинять. І котрий з вас, батьків, як син хліба проситиме, подасть йому каменя? Або, як *проситиме* риби, замість риби подасть йому гадину? Або, як яйця проситиме, дасть йому скорпіона? Отож, коли ви, бувши злі, потрапите добрі дари своїм дітям давати, – скільки ж більше Небесний Отець подасть Духа Святого всім тим, хто проситиме в Нього?» (Лк. 11:9–13).

Отже, виходить, потрібно просити у Бога найперше – Духа Святого, Котрий навчить кожну людину, що треба просити і що їй потрібно робити для того, аби досягнути Царство Небесне і спасти свою безсмертну душу. Бо все інше порівняно з цією доленосною проблемою не має ніякого значення в нашому житті. Тож в іншому місці Господь сказав такі слова: «Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою занапастить? Або що дасть людина взамін за душу свою?» (Мф. 16:26).

Звичайно, Дух Святий сходить на вибраних Творцем людей (пророків) і до приходу Сина Божого у наш світ. Та й Діва Марія зачала Господа нашого Ісуса Христа від Духа Святого. Але це все були спеціальні прояви Сили Божої у нашому світі для спеціальних цілей задля навернення людей і сходження Сина Божого. Коли ж Господь збирався на Голгофу, то перед тим як добровільно принести Себе у викупну жертву за гріхи світу, запевнив Своїх учнів у незрушній істині: «А коли Втішитель прибуде, що Його від Отця Я пошлю вам, – Той Дух правди, що походить від Отця, Він засвідчить про Мене»

(Ів. 15:26); «Я правду кажу вам: краще для вас, щоб пішов Я, бо як Я не піду, Утішитель не прийде до вас. А коли Я піду, то пошлю вам Його» (Ів. 16:7).

Отже після виконання Своєї місії на землі Ісус Христос як Месія, Пророк і Спаситель не залишає апостолів та в подальшому їхніх послідовників одних проти злоби цього світу, а посилає їм Духа Святого: «Його Отець пошле в ім'я Моє, Той навчить вас усього, і пригадає вам усе, що Я вам говорив» (Ів. 14:26).

Таким чином, справу спасіння людей від їхніх гріхів, фундамент якої заклав Господь, Син Божий і Син Людський на Голгофі, продовжить і завершить уже Дух Святий, Котрий збудує стіни і покривлю будівлі нашого спасіння. Отже, кар-

тина цього порятунку така: до Господа приходять/приходять той/ті, кого привертає Бог Отець (Ів. 6:44); далі у справу включається Дух Святий, Котрий сходить уже на всіх, а не тільки на вибраних із юдеїв, хто приходять до Сина (хто покається, увірує та охреститься в ім'я Ісуса Христа).

Із цього часу дорога спасіння відкрита для всіх людей, незалежно від їх національного, расового, етнічного походження, статі, віку, соціального та майнового статусу. Тому й стають зрозумілими слова Ісуса Христа, що Небесний Отець дасть Духа Святого всім, хто проситиме в Нього.

У книзі Дій апостольських наводиться безліч прикладів, як Дух допомагав апостолам у їхній просвітительській праці. Адже Го-

сподь закликав їх перед Своїм вознесінням: «Та ви приймете силу, як Дух Святий злине на вас, і Моїми ви свідками будете в Єрусалимі, і в усій Юдеї та в Самарії, та аж до останнього краю землі» (Дії 1:8). І, дійсно, в день П'ятдесятниці апостоли та ті, що були з ними (всього до 120 чоловік), сповнилися Духом Святим і стали проповідувати різним народам їхніми мовами, яких до цього, звичайно, не знали. Так народилася Церква Христова, і з цього часу віра християнська почала розповсюджуватись по всіх просторах Римської імперії та за її межами.

У цих апостольських місіонерських подорожах Дух Святий теж супроводжував християн і сприяв їм у поширенні світла Христової віри. Ті ж люди, які хрестили-

ся в Ісусове ім'я, після накладання рук апостольських теж отримували Духа Святого і починали говорити різними мовами. Внаслідок такої синергії перших християн та Духа Святого наша релігія з часом розповсюдилася «до останнього краю землі», у тому числі дійшла до наших земель, чому свідками є і ми з вами.

Отже, Дух Святий допомагає у спасінні як цілим народам, так і кожній особі зокрема. Без Нього стати християнами та спастися було б годі, тож і Другий прихід Христа відклався б на дуже невизначений час. Адже протидіяти всім світовим силам зла без підтримки й дієвої допомоги та керівництва Духа Святого було б надзвичайно важко, а в деяких ситуаціях просто неможливо. Можна сказати, що світ наш тримається більшою мірою завдячуючи дієвості Духа Святого та тих людей, у котрих Він перебуває в усій повноті.

Згідно з деякими тлумаченнями 2-го послання ап. Павла до солунян, саме Дух Святий не дає змоги з'явитися до певного часу беззаконникові, чи антихристу, після чого останній буде знищений: «Бо вже діється таємниця беззаконня; тільки Той, Хто тримає тепер, буде *тримати*, аж поки не буде усунутий Він ізсередини. І тоді-то з'явиться той беззаконник, що його Господь Ісус заб'є Духом уст Своїх і знищить з'явленням приходу Свого» (2 Сол. 2:7–8). Як бачимо, і знищення антихриста відбудеться посередництвом Духа Святого. Отже, Він буде вести людей до спасіння протягом усієї земної історії людства.

Тому так важливо просити Духа Святого в Небесного Отця – як для себе, так і для всього світу.

Леонтій Т.

— РОЗДУМИ —

З легкої руки відомого казкаря Ганса-Крістіана Андерсена з'явився сюжет, наповнений глибоким змістом, – про олов'яних солдатиків. Згодом, окрім романтично-печальної історії, почали створювати фігурки воїнів, які набули величезної популярності. Їх випускали, як правило, з олова, і кращої настільної гри годі було придумати. Одним повелінням руки хоробрі вояки з гвинтівками перебудовували редути, займали оборону, ішли сміливо в бій. Про індивідуальність окремо взятого бійця не йшлося. Хоча, згідно з сюжетом казкаря, один солдатик, для створення якого не вистачило олова, був без ноги. Якраз йому і належить індивідуальний розвиток романтичної історії.

Нині філософський зміст цієї казки як ніколи набув актуальності. Суспільство лихоманить бажання якоїсь владної сили розпоряджатися долями людей саме так і не інакше. Заволодіти не тільки фізичним єством своїх героїв, а й керувати їх світоглядом і бажаннями, нав'язувати свої цінності.

А чи не перечить така філософія Божим законам? Адже Господь створив людину за Своєю подобою і надав кожній особі право

ВИБІР

на власне бачення світу і вподобань. Інколи шляхи до істини бувають аж надто тернистими, але людина має право вибору і порівняння. Досвід, як правило, здобувається протиренням власних життєвих стежин.

У Святому Писанні термін про свободу вибору, звичайно ж, не зустрічається, але суть його видно від початку. Коли Бог уже в Едемі насаджує рай і в ньому є дерево пізнання добра і зла, яке під заборонаю. Ця заборона не була непереборною: Творець допускав, що людина може обрати неправильне, тому і попередив: «А від дерева пізнання добра і зла не їж від нього, бо в той день, коли ти з'їси від нього, смертю помреш» (Бут. 2:17).

Надалі ми знаходимо немало місць у Біблії, де сам Господь каже людині про її свободу вибрати життя чи смерть, благословення чи прокляття, покаятися чи померти в гріху (Втор. 30:19; Пр. 18:21; Єз. 33).

Проблема свободи вибору полягає в тому, що воля людська після гріхопадіння виявилася під владою гріха. І як наслідок цього – без Бога людині важко (неможливо!) не грішити (Єр. 13:23). А тому і свобода вибору, хоча й залишилась, але виявилася під сильним зовнішнім та внутрішнім тиском. Людина робить вибір: чи буде служити Богові, чи дияволу. «Ніхто двом панам служити не може, бо або одного зненавидить, а другого буде любити, або буде триматись одного, а другого знехтує. Не можете Богові служити й мамоні» (Мф. 6:24).

Вибір залишається за людиною, та вона

може звертатися по допомогу до Всевишнього, щоби зробити правильний вибір.

Є групи людей, позначені незаперечним символом покори єдиному наказу згори, – військові та інші силові структури. Проте право вибору є в командування, яке приймає те чи те рішення. Саме таким чином досягається чіткість дій і досягнення мети. Ми ж можемо переміщати олов'яних солдатиків помимо їхньої волі. Мабуть, лише тому, що вони олов'яні. Коли ж ідеться про людей, створених за Божою подобою, то питання однозначності автоматично зникає згідно із законами Господа. Творець завжди дає людям право на самостійне прийняття рішення із надважливих питань.

Нині повсюди нав'язується всезагальна повинність вакцинації. Хто не бажає робити щеплення від коронавірусу – того чекає обмеження в правах. Керуючий Волинською єпархією ПЦУ митрополит Михаїл висловився з цього приводу менш категорично. Він вважає, що остаточне рішення має прийняти сама людина, виходячи зі стану власного здоров'я і життєвих обставин. Владика навів приклад дерева в райському саду, яку Господь не обніс колючою загорожею, а дав право усвідомленого вибору.

Бог забезпечує нас усім необхідним для життя, дає буквально все, але часто є спокуса зробити щось заборонене. Ми маємо свободу вибору, проте Всевишній попереджає нас про його наслідки (Бут. 3:3–7). Наш вибір впливає на наше життя, на життя оточуючих, на країну, в якій живемо.

Приклад Каїна – наслідок вибору батьків (Мф. 4:3–11). А до Ісуса підійшов диявол, коли Йому було особливо важко. Так ворог роду людського робить і сьогодні – підходить до людини, коли вона слабка, впливаючи на наше тіло, навіть на віруючих, коли

вони дають йому місце. Лукавий узяв Ісуса на крило храму, на високу гору, проте Син Божий не дав йому місця, підкорився істині, тож супротивник залишив Його.

У момент вибору ми не повинні вибирати гріх, хоча диявол постійно підступає до нас: через інтернет, вуличну рекламу і т. ін. Якщо робимо вибір у сторону Бога, Він завжди підтримає нас. І наш сьогоднішній вибір може допомагати робити правильний вибір іншим.

У Біблії згадуються два сади – Едемський та Гефсиманський – як приклад двох варіантів вибору. Перший приніс прокляття, другий – благословіння для тих, хто вірить, аж до сьогодні. Христос прийшов, аби вирішити питання втраченого раю. Цей вибір, ця ніч у Гефсиманії вирішила долю всього людства. Ісус виконав те, до чого Його призначив Бог. Він переміг смерть і пекло, народилася Церква, зійшов Святий Дух, дав служіння, зміст, надію, шанс на спасіння, освячення, повернув рай.

Маємо багато прикладів із життя сліпо відданих верховенству командирів, що ведуть за собою, як правило, у безвихідь. Зомбувати маси і керувати ними як заманеться – мрія кожного диктатора. Історія, чужа і наша, дає тому багато яскравих підтверджень. Значно легше і спокійніше людині дихається в умовах демократії. Але чи нагадує повноцінне демократичне суспільство життя за Божими законами? Авжеж: якщо це дійсно здорові демократичні утвердження, а не викривлені. Адже в Євангелії прописано всі постулати, за якими формується сучасний світ, світ взаємної поваги і любові до ближнього.

Нехай Господь благословляє нас робити в житті правильний вибір, про який ми ніколи не пошкодуємо!

Віталій КЛИМЧУК

ЕПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

1 жовтня

День освяти храму: 15 років тому, 2006-го, – церква Апостолів Петра й Павла в с. Сокиричі Ківерецького дек.

3 жовтня

День народження: 40 років тому, 1981-го, – протоієрей Андрій Закидальський, маневицький декан, настоятель парафії Святителя Миколая Чудотворця в смт Колки та Великомученика Юрія Переможця в с. Новоукраїнка.

5 жовтня

День народження: 90 років тому, 1931-го, – митрополит Луцький і Волинський Яків (Панчук) (помер 2004-го).

7 жовтня

День висвяти: 20 років тому, 2001-го, – священник Ігор Янчук, клірик парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Полонка Луцького райдеку.

День народження: 25 років тому,

1996-го, – диякон Артем Капись, клірик парафії Святителя Миколая Чудотворця в Луцьку.

9 жовтня

День освяти храму: 25 років тому, 1996-го, – церкви Апостола і євангеліста Йоана Богослова в с. Губин Горохівського дек. та в с. Уляники Рожищанського дек.

13 жовтня

День ангела: митрополит Луцький і Волинський Михайл.

14 жовтня

День заснування храму: 10 років тому, 2011-го, – собор Воскресіння Христового чоловічого монастиря Святителя Миколая Чудотворця в с. Жидичин Ківерецького дек.

15 жовтня

День освяти храму: 15 років тому, 2006-го, – церква Святителя Миколая Чудотворця в с. Колодяжне Ковельського дек.

День висвяти: 15 років тому, 2006-го,

– священник Василь Довбуш, настоятель парафії Архистратига Михаїла в с. Омельно Ківерецького дек.

20 жовтня

День заснування храму: 10 років тому, 2011-го, – церква Преподобного Сергія Послушного в с. Зміїнець Луцького райдеку.

26 жовтня

День освяти храму: 15 років тому, 2006-го, – церква Успіння Пресвятої Богородиці в с. В'язівно Любешівського дек.

27 жовтня

День висвяти: 15 років тому, 2006-го, – ієромонах Миколай (Смаглюк), клірик нижнього храму кафедрального собору Святої Трійці в Луцьку.

Щиросердечно вітаємо нашого владу з днем ангела, а вас, боголюб'язні отці, браття і сестри, з ювілеями! Хай Бог благословляє усіх на многії і благії літа!

ОФІЦІЙНО

Священника Михайла Кулинич звільнено від обов'язків настоятеля парафії Святителя Миколая Чудотворця в с. Охлопів Горохівського дек. із зарахуванням поза штат єпархії та правом переходу в іншу, а **священника Олега Кравича** призначено на цю посаду (укази № 37, 38 від 28 липня 2021 р.).

СПІВЧУТТЯ

ВІДІЙШОВ У ВІЧНІСТЬ СОБОРНИЙ ІКОНОПИСЕЦЬ

21 серпня упокоївся відомий майстер сакрально-го живопису Володимир Гетьманчук.

Митець, родом із с. Грушів, що на Горохівщині, займався розписував храми на Волині та Рівенщині, зокрема Луцький кафедральний собор Святої Трійці.

Свою першу ікону майстер написав у 17 років, оскільки вже тоді вирізнявся малярським хистом.

Поховали іконописця на малій батьківщині. Управління єпархії та соборне духовенство висловлюють щирі співчуття рідним і близьким спочилого.

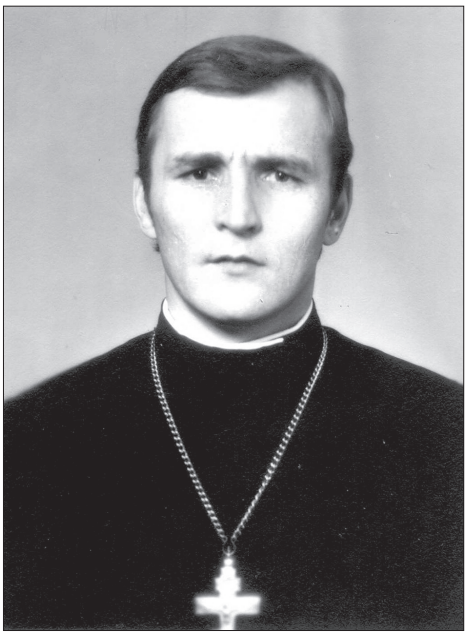
УПОКОЇВСЯ ПРОТОІЄРЕЙ ДМИТРО КЕКЛЯК

30 серпня на 60-му році життя відійшов до Господа настоятель ковельської парафії Апостола Андрія Первозваного.

У храмі ввечері відслужили парастас по новопочилому. Похорон відбувся наступного дня. Богослужіння очолив ковельський старший декан протоієрей Іван Бонис.

Дмитро Кекляк народився 25 лютого 1962 р. в с. Воютичі Самбірського району Львівської області. Закінчив факультет журналістики Львівського університету й працював кореспондентом. Навчався у Львівській духовній семінарії УАПЦ. В 1991 році рукоположений у сан священника. Служив на Хмельниччині, з вересня 1992-го – на Волині. Певний час був благочинним Ковельського округу, нагороджений церковними відзнаками.

Митрополит Луцький і Волинський Михайл, Управління єпархії висловлюють співчуття родині та парафіянам і закликають до молитви за упокоєння душ пастиря.

ХУДОЖНЄ СЛОВО

КРАВЕЦЬ І ДІВЧИНА

Одна дівчина вирішила замовити сукню у відомого кравця, бо шив він гарно і завжди сумлінно. Однак вона вважала, що його сукні надто дорогі. А тому, зайшовши в майстерню, передусім вирішила домовитися про ціну.

– Ви дуже дорого берете за свої сукні, – мовила вона.

– Хіба? Я так зовсім не вважаю, – заперечив кравець.

– Ще й як дорого! Зважте самі: для пошиття сукні для мене знадобиться не більше двох метрів тканини. Так?

– Так, – згодився той.

– Так от, якщо до вартості матерії додати вартість ниток, голок і навіть ножиці, якими буде викроєно цю сукню, то все одно вийде щонайменше вдвоє дешевше. Тому і платити вам я повинна вдвоє менше.

Кравець помовчав хвилину і відповів:

– Ну що ж, паняночко, ви мене майже переконали.

Настільки, що я готовий взяти з вас половину первісної вартості. Якщо ви наполягаєте.

– Звісно, наполягаю! – раділа дівчина.

– Домовилися. Зараз я візьму з вас мірку і за тиждень посланець доставить замовлення просто вам додому.

Цілий тиждень дівчина хвалилася перед подругами, як дешево дістане виріб од відомого кравця. Ті не вірили і захотіли особисто перевірити, що їй не дурять. У призначену годину всі зібралися біля її оселі. Прийшов посланець із коробкою. Дівчина урочисто скинула накривку і витягла звідти... два метри тканини, пару мотків ниток, голки і ножиці.

Розгнівавшись, вона кинулася до кравця.

– Як ви сміли обдурити мене?! – викрикнула вона, переступивши через поріг.

– Я й не думав дурити вас, – похитав головою кравець. – Я поклав у коробку все, що ви назвали. Якщо ж вам чогось бракує, то, можливо, це сталося тому, що ви забули за це заплатити.

«Той, хто трудиться, достойний нагороди своєї» (Мф. 10:10).

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

СЛОВО ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНИ – НА ВОЛИНІ

ЧИТАЙТЕ
Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (навпроти ЦУМУ, біля обласної юнацької бібліотеки). Розпорядок роботи: будні – 9.30–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.

ДИВИТЬСЯ
Передача «Духовна абетка»: субота, 20.30; повтор у неділю о 16 год., середу – о 7 год. «12 канал»

СЛУХАЙТЕ
Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).

ЧИТАЙТЕ, ДИВИТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ
Сайт pravoslavvolyni.org.ua – історія, устрій єпархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.

РЕДАКЦІЯ

Віталій КЛИМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Микола ВОЛОШИН (верстка)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1
volynkonsistoria@ukr.net
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10:00–16:00, обідня перерва – 13:00–14:00

КЕРУЮЧИЙ ЕПАРХІЄЮ
Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ. Тел./факс (0332) 72-44-64

КАНЦЕЛЯРІЯ
Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Вице-канцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ. Тел. (0332) 72-44-64

ІНФОРМАЦІЙНО-ВИДАВНИЧИЙ ЦЕНТР
Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність єпархії)
infosluzhba@ukr.net
Сайт – pravoslavvolyni.org.ua
info@pravoslavvolyni.org.ua
Пресслужба (співпраця зі ЗМІ) – прессекретар протоієрей Віталій СОБКО.
Моб. (050) 661-56-68
Pres-sluzhba@ukr.net
Газета «Волинські єпархіяльні відомості». Hazeta.vyev@gmail.com

Телестудія «Собор» – гол. редактор диякон Сергій ПАНАЩУК
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО.
Тел. (095) 126-40-77. Blago@ukr.net
Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі»
– завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО. Тел. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97
kljuchi@ukr.net

КАПЕЛАНСЬКА СЛУЖБА
Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місійної діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК.
Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

ПЕНІТЕНЦІАРНА СЛУЖБА
Голова – протоієрей Андрій МОВЧАНЮК. Тел. (050) 661-12-46, garasd100@gmail.com

ПАЛОМНИЦЬКИЙ ЦЕНТР «УКРАЇНА»
Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79
Уповноважений єпархії у справах сім'ї – протоієрей Василь КЛОЧАК. Моб. (066) 571-75-27

У КІВЕРЦЯХ ОСВЯТИЛИ ІКОНОСТАС

Митрополит Луцький і Волинський Михайл 24 липня очолив богослужіння у церкві Рівноапостольної княгині Ольги з нагоди престольного свята.

За Божественною літургією з високопреосвященним, зокрема, молилися: декан протоіерей Іван Семенюк, настоятель парафії протоіерей Олег Ткачусь, інше місцеве духовенство.

Архієрей привітав присутніх з празником і зазначив, що сьогодні ми вшановуємо українську княгиню – святую рівноапостольну Ольгу. «Пам'ятаючи її, повинні згадати і місце народження її внука – хрестителя Руси-України святого Володимира Великого, який народився на Волині в с. Будятичі. Волинь охрещена була набагато раніше. І колись Волинь займала значну частину України».

Серед вихідців із нашого краю було багато державників.

Тож Володимир запрошував своїх родичів та знайомих будувати Київ, велику державу Київську Русь. Її заснували, ймовірно, волиняни. Владика зауважив, що повинні усвідомити, хто ми і якого роду-племени. Із нашого краю походить великий сонм святих. Не кожна область може похвалитися такою кількістю. Тож маєм особливу місію – утвердження православної віри на наших теренах. На завершення архієпископ побажав уподібнюватись до угодників Божих.

Над триарусним іконостасом, який владика освятив після служби, волинські майстри працювали півтора року. Вигодили його з дерева в українському стилі з елементами вишивки.

Іконостас (грецькою «поставлення образів») – це один із головних предметів оздоблення православного храму. Він

являє собою перегородку між вівтарем і центральною частиною приміщення (храмом вірних), прикрашену іконами. Зовнішній вигляд іконостаса формувалася і змінювався майже протягом усієї історії християнства, у нинішньому вигляді – з XIV–XVII ст. Основне його призначення – сприяти молитві вірних під час богослужіння. Іконостас має царські та двоє бічних (дияконських) дверей, або врат, стоїть на підвищенні – солі, увінчується хрестом. За царськими вратами знаходиться завіса (катапетасма). Іконостаси виготовляють з одним або кількома ярусами.

Божий дім на честь святої Ольги в Ківерцях споруджено 2014 року. За словами о. Олега, раніше тут була болотиста місцевість. Її розчистили та осушили. Добрим знаком стало, коли під час будівельних робіт з'явилися три джерела.

З нагоди ювілею митрополита Михайла 1 серпня очолив у церкві Великомучениці Катерини (вул. Ветеранів, 1-А) Божественну літургію та освятив новий іконостас.

10 РОКІВ ТОМУ В ЛУЦЬКУ ЗАСНУВАЛИ КАТЕРИНІВСЬКИЙ ХРАМ

Із високопреосвященним молилися: ректор Волинської православної богословської академії протоіерей Володимир Вакін, настоятель парафії, медичний капелан протоіерей Юрій Близнюк, інше місцеве духовенство.

Владика нагородив орденом «За заслуги» генерального директора комунального закладу «Луцька міська клінічна лікарня» Ларису Духневич та медичного директора Володимира Шендибила, благословенними грамотами – інших активних парафіян.

У слові керуючий єпархією привітав вірян із визначною по-

дією – освяченням нового іконостаса – і пояснив його значення. Завдяки образам зосереджуємося у розмові з Богом. Отже, ікони нам потрібні, щоб поєднатися в цілому з церквою Христовою – і земною, і небесною. Ми вшановуємо і звертаємось до тих, хто на них зображений.

Архієрей зазначив, що коли людина живе з вірою, то має сенс життя. Найбільший дар людини – це її свобода. Свобода полягає в любові. Господь завжди дає людині вибір. Коли християнин говорить «я раб Божий», то має на увазі не позбавлення волі, а його любов до Бога.

На завершення архієпископ побажав

усім спілкуватися благородно і не вживати поганих слів. І порадив споглядати на ікони, які дають нам приклад християнського життя.

За повідомленням о. Юрія, над виготовленням та встановленням двоярусного дерев'яного іконостаса працювали львівські майстри близько року.

Учасники торжества переглянули кінострічку про історію цієї церкви та послушали концерт.

12 червня 2011 р. тодішній Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет освятив місце під будівництво нового храму – звершив чин заснування та поставлення хреста. Невдовзі тут установили тимчасову каплицю, а згодом спорудили велику дерев'яну святиню.

У НОВІЙ ВИЖВІ ОСВЯЧЕНО ПОКЛОННИЙ ХРЕСТ

Таке знамення нашої віри поставили в цьому селі Старовижівського деканату на місці зруйнованої церкви. Чин освяти відправив старовижівський декан протоіерей Іван Зеленко 15 серпня.

Із розповідей очевидців, тут був Божий дім, який іще до Другої світової війни зруйнували. Залишився тільки хрест, який нині відновили.

У душпастирському слові о. Іван зазначив, що в Новій Вижві, яка за часів магдебурзького права була містечком, на

цьому місці колись правили службу Божу. Люди молилися, сповідалися й причащалися, і про це не слід забувати. Дітям, онукам і правнукам треба розповідати про минуле заради майбутнього.

1992 р. в селі почали будувати храм автокефальної юрисдикції. Допомогали коштами українці з Канади. На жаль, він опинився в підпорядкуванні Московського патріархату. Проте тут живе чимало вірних Православної церкви України, які й звернулися до о. Івана з проханням про освячення хреста.

ЄДИНА ЦЕРКВА

НА СПІЛЬНІЙ МОЛИТВІ ЗІ ВСЕЛЕНСЬКИМ ПАТРІАРХОМ

22 серпня, у 9-ту неділю після П'ятдесятниці, на території Софійського собору в Києві служили Божественну літургію просто неба. Правили Предстоятель Вселенського Патріархату разом із єписко-

патом Православної церкви України.

У Богослужінні взяли участь предстоятель ПЦУ Митрополит Київський і всієї України Епіфаній, екзарх Вселенського Патріархату в Україні єпископ Команський Михайл, гості з Греції, духовенство Православної церкви України, представники влади та інші високоповажні гості. Разом молилися митрополит Луцький і Волинський Михайл, канцлер єпархії протоіерей Микола Цап, інші отці, у т. ч. військові капелани нашої єпархії, та численні віряни.

Після Богослужіння духовенство єпархії разом із митрополитом заспівали гімн нашого краю «Волинь моя» на Софіївській площі.

Напередодні, вранці 21 серпня, у Михайлівському Золотоверхому соборі від-

булась урочиста зустріч і подячна молитва (доксологія) Його Всесвятості з нагоди прибуття до України. Богослужіння проводилось українською і грецькою мовами.

А ввечері наш архієрей взяв участь у вечірній відправі в Андріївській церкві – як ставропігії Вселенського Патріархату.

Оксана КАРНКОВСЬКА